

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
 mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
 a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
 și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
 Sibiu, strada Cismădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
 Manuscripte nu se înapoiază.

Cu 1-a Aprilie v. 1886

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Prețurile abonamentului sunt însem-
 nate în capul foii.

Abonamentele se fac cu multă lesnire
 atât în Monarchie cât și în România prin
 mandate postale (*Posta-utalvány — Post-
 Anweisung.*)

Se recomandă abonarea timpurie
 pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonenți sunt rugați a ne
 comunica eventual pe lângă localitatea,
 unde se află, și **posta ultimă**; ear'
 domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi
 pe mandatul postal **adresa tipărită**
 dela fâșiile, în cari li s'a trimis diarul
 până acum.

Administrațiunea diarului

„Tribuna“.

Sibiu, 2 Aprilie st. v.

Domnul ministru de interne a răs-
 puns, în sfârșit, la interpelațiunea, pe care
 i-a adresat-o sunt acum câteva săptămâni
 dl deputat Herman în cestiunea mișcări-
 lor daco-româniste din Maramureș.

Mișcările daco-româniste nu există în
 Maramureș. Mai mult: delegații Românilor
 din comitatul Maramureșului, în frunte cu
 dl Mihalka, au protestat în contra hotărâ-
 rilor congresului dela Sibiu, au cerut,
 ca limba maghiară să fie obiect de studiu
 obligat în scoalele primare române.

E în acest răspuns al ministrului ori
 poate numai în depeșă, pe care ni-o tri-
 mite biroul de presă, o mare inexactitate:
 e vorba de un congres ținut la Sibiu,
 contra hotărârilor căruia au protestat de-
 legații Românilor din Maramureș, în frunte
 cu dl Mihalka.

De sigur, că nu e vorba de congresul
 bisericii române gr.-or., care își ține sesi-
 nile la Sibiu, căci la acest congres nu se
 trimit „delegați“, ci „deputați“ și
 acest congres nu ia hotărâri, contra cărora
 ar pute să protesteze frații nostri din Ma-
 ramureș, care nu fac parte din biserica
 română greco-orientală.

Dacă dar' ministrul s'a folosit în
 adevăr de cuvântul „congres“, a făcut
 foarte rău, căci a indus în eroare pe cei-ce
 nu sunt destul de bine informați și dă ati-
 tudinei Românilor din Maramureș o im-
 portanță, pe care n'o are.

Dar' mai este și un alt cuvânt, pentru
 care trebuie să regretăm, că s'a făcut în-
 trebuințare de cuvântul „congres.“

În mai multe rânduri, când s'a dis-
 cutat serios asupra pozițiunii elementului
 român în monarhie, fruntașii Românilor
 au cerut instituirea unui congres na-
 țional românesc, în care să fie repre-
 sentați toți Români din țările coroanei
 habsburgice, congres, care ar fi având să
 se pronunțe în toate cestiunile curat na-
 ționale și culturale, și să hotărască în ge-
 nere atitudinea Românilor în viața po-
 litică.

Și fără îndoială, dacă ar exista un
 asemenea congres în Sibiu, protestul Ma-
 ramureșenilor și atitudinea dlui Mihalka ar
 avea o mare importanță. Nu există însă
 congresul acesta, și așa e cu puțință ca
 mulți să-i dea dlui Mihalka o importanță,
 pe care n'o are, ba să-și facă idea atât
 de greșită, că este regulată pozițiunea Ro-
 mânilor din țările coroanei ungare, ceea-ce
 nu este adevărat, și că au Români din
 țările coroanei ungare un congres național
 în Sibiu, ceea-ce mai ales nu este ade-
 vărat.

Este de sine înțeles, că vorba e de
 conferența politică din Sibiu, la
 care alegătorii români din țările coroanei
 ungare au trimis delegații lor, ca să se
 pronunțe asupra programului politic al
 partidului național român, adică de
 o conferență de partid.

În fața acestei „conferențe de
 partid“ delegații Românilor din Maramureș
 au protestat, precum ne spune dl ministru,
 în frunte cu dl Mihalka, contra hotărâri-
 lor luate de majoritate.

Nu vom cerceta, dacă este ori nu
 adevărat ceea-ce spune ministrul.

Fiind însă adevărat, că Români din
 Maramureș au protestat prin delegații lor
 contra hotărârilor conferenței din Sibiu,
 atunci este de sine înțeles, că Români din
 Maramureș nu sunt aderenți ai parti-
 dului național român.

La 1881, când acest partid s'a con-
 stituit în prima conferență electorală ținută
 la Sibiu, deosebitele grupuri naționale au
 luat toate angagiamentul, că vor face act
 de abnegațiune și vor susține toate același
 program, programul, pe care îl va vota
 majoritatea delegaților întruniți în con-
 ferență.

Astfel s'a stabilit programul partidului
 național român.

Sunt în acest program puncte, pe
 care unii dintre cei mai zeloși susținători ai
 cauzei naționale ar dori să le ștergă,
 sunt altele, pe care ar dori să le modifice:
 le susțin însă cu toții, câtă vreme ele sunt
 puse în program cu autoritatea conferenței.
 Membru al partidului național nu este de-
 căt acela, care nu mai discută în materie
 de program politic, ci susține programul
 așa, cum a fost el votat de conferența
 dela 1881 și aprobat de conferența dela
 1884. Numai o nouă conferență poate
 să facă modificări în programul partidului
 și numai în conferența întrunită se poate
 discuta, dacă este ori nu oportun a se
 face modificări.

Dacă dar' Români din Maramureș
 au protestat, contra hotărârilor conferenței
 din Sibiu, ei s'au declarat, că nu sunt
 și nu vor să fie socotiți aderenți ai parti-
 dului național român, pot să fie oameni
 onesti, pot să fie Români buni, pot să fie
 ori-și-cât de corecți în atitudinea lor po-
 litică, dar' aderenți ai partidului național
 nu sunt și nici că se pretind a fi.

Așa steteau lucrurile sunt acum câțiva
 ani, când s'a emis protestul, pe care dl
 ministru pune atât de mult temei: atunci
 dl Mihalka stetea în fruntea Românilor
 din Maramureș și partidul național român
 nu avea aderenți, nu avea nici o trecere,
 nu găsea nici un răsnet la frații nostri
 din patria lui Dragoș-Vodă.

Este acum și pentru patria noastră
 și pentru noi îndeosebi foarte important
 a se ști, dacă și astăzi lucrurile stau tot
 precum steteau pe timpul, la care reflec-
 tează ministrul în răspunsul său.

În timpul celor din urmă câțiva ani
 am făcut ori nu noi, partidul național,
 progrese înspre părțile apusene ale pământ-
 ului locuit de Români? am câștigat oare
 trecere și aderenți și prin Maramureș, unde
 mai înainte protestau cu toții contra hotărâ-
 rilor luate de noi? guvernul, a câștigat
 el mai multă încredere printre Români,
 ori a pierdut chiar și o parte însemnată
 din încrederea, de care s'a bucurat mai
 înainte?

Fără de nici o sfială putem să-l
 încredințăm pe dl ministru, dacă va mai
 fi având nevoie de aceasta, că suntem
 foarte mulțumiți cu dispozițiunile actuale
 ale fraților nostri din Maramureș și pe
 deplin siguri, că astăzi mulți dintre dinșii
 nu mai protestează contra hotărârilor con-
 ferenței din Sibiu, căci faptele au produs
 în ei convingerea, că numai stăruind îm-
 preună noi, Români din țările coroanei
 ungare vom pute să ne creăm încetul cu
 încetul o pozițiune potrivită cu aspirați-
 nile noastre legitime.

Meritul nu este însă al nostru, ci al
 guvernului și al societății maghiare în
 genere.

Revistă politică.

Sibiu, 2 Aprilie st. v.

Textul original al protocolului, care
 cu privire la cestiunea rumeliotă
 s'a semnat în 5 Aprilie la Constantinopol
 decătră reprezentării puterilor,
 e următorul:

*Les Puissances sont d'accord pour accepter,
 dès à présent, les dispositions de l'arrangement*

Foița „Tribunei“.

Cutia misterioasă.

— O istorie chinezească. —

(Urmare.)

Marele Eunuch scia un lucru: că sluga are
 să se supună și să împlinească poruncile stăpâ-
 nului său. E treaba stăpânului, dacă este ori
 nu bine, dacă este ori nu iertat ceea-ce porun-
 cesce, și el singur are să răspundă pentru po-
 runcile, pe care le dă: sluga, robul își face da-
 toria, când le împlinesce, și nimeni nu poate să-l
 certe, pentru-că și-a făcut datoria.

„Vai nouă, — se tângui dar' Cin-lin, —
 căci mare nenorocire a căzut asupra noastră:
 Tu, care ești roabă, trebuie să împlinesti porunca
 stăpânului, eară eu, care am aflat despre această
 groază taină, trebuie să-mi fac și eu datoria
 față cu stăpânul meu și să alerg la el, ca să-i
 descopăr fapta împărătească. Urgia împărătesei
 va căde atunci asupra mea, urgia împăratului
 va căde asupra împărătesei, ear' urgia cerului
 va căde asupra noastră a tuturor și împărăția
 va fi încercată de nenorociri fără de număr.“

„O, Cin-lin“, — grăi roaba, — „tu nu ai
 dreptate, căci cerul a voit, ca împăratul nostru
 să aibă un moștenitor, cerul a voit ca împărăția
 să fie scutită de nenorociri și l-a vestit prin
 steaua cea luminoasă pe stăpânul nostru, și dacă

împărăteasa nu vrea ceea-ce a rânduit cerul, ea
 voiesce ceea-ce nu este rânduit și nu se poate.
 Cin-lin, a poruncit împărăteasa și eu trebuie să
 mă supun și voiesc să mă supun; dar' cerul
 nu-mi dă puterea, vreau și nu pot!“

„Tu ai dreptate“, — grăi Eunuchul.

„Și cerul, — urmă roaba, — a rânduit, ca
 împăratul să-și dăruiască acea cutie, pentru-ca
 să eși chiar în clipa aceasta cu ea în calea mea
 și să ascundă în ea scumpul odor al împărăției,
 să fugi cu el și să-l păstrezi.“

Abia grăi roaba aceste cuvinte, și eată, că
 se ivi din depărtare împărăteasa, care-și perduse
 răbdarea și venia cu pas grabnic să-și caute
 roaba și să vadă cu ochii ei împlinirea poruncei.

„Sântem perduți!“ — strigă Cin-lin, și
 în spaima lui apucă odrasla împărătească și o
 ascunse în cutia prețioasă, în vreme-ce roaba se
 furișă, ca o șopîrlă înspăimântată și se pierdă
 printre tufșurile grădinii.

„Cin-lin!“ — strigă împărăteasa, vedând pe
 căpetenia slugitorilor ei. — „Cin-lin, unde te
 duci tu?“

„Alerg, stăpână, — grăi Eunuchul strîm-
 torat, — în pomătul Maiestății Sale, ca să-i
 adun poamele, pe care ni-le dă timpul de acum.“

Grăind aceste el pune cutia jos, pentru-ca
 împărăteasa să nu bage de seamă, că este mai
 grea ca o cutie deșăartă.

„Cin-lin“, — întrebă acum împărăteasa,
 — „nu poți să-mi spui vre-o noutate?“

„Nu se vorbește la curte despre nimic nou.“

„Ei! poți să mergi în treaba ta“, grăi îm-
 părateasa, ear' Cin-lin își ridică cutia și plecă
 cu pas grăbit.

„Cin-lin, — strigă împărăteasa, — întoar-
 ce-te!“

Eunuchul se întoarse, puse ear' cutia jos și
 se lăsa în genunchi, căci nu i-se cuvine unei
 slugi să stee în picioare, când stăpâna lui îl
 cheamă înapoi.

„Ce e aceasta, Cin-lin?“ — grăi împără-
 teasa pusă pe gânduri. — „Când eu îți dăc să te
 duci, tu mergi de tai vântul ca săgeata slobo-
 dită din arc, eară când îți dăc să te întorci, te
 ții cu anevoiă.“

„Stăpână, — îi răspunde Cin-lin cuprins de
 groază, — mă lupt pus între dorința de a-ți îm-
 plini porunca și graba, cu care alerg să fac vo-
 ința stăpânului meu.“

„Ce ai în cutia aceea?“ — strigă împără-
 teasa, doritoare, ca toate femeile de a le ști toate.

„Ah! stăpână, nu mă întreba! — Este o
 taină chiar și mie ascunsă. Eată aici, pe în-
 velișul cutiei, e făcut un semn de chiar mâna
 împăratului, semn, pe care numai el îl știe,
 numai el îl vede și din care cunoaște, dacă s'a
 deschis ori nu cutia.“

„Eu vreau să o deschid! — vreau să ved,
 să aflu, să știu ce-i în cutie!“

„Stăpână! — nu cere viața mea!“

„Viața ta este viața unui om numai,
 ear' dorința mea este dorința unei împărătese!“

— strigă împărăteasa și se plecă să ridice cutia,
 pentru-ca ea însăși cu mâna ei să o deschidă.“

„N'o atinge, stăpână“, — țise Eunuchul
 și ridică cutia cu o grabnică mișcare. — „Are
 să se stingă viața omului, care o va deschide
 fără de voia împăratului: am să o deschid eu
 însumi.“

Nu voia s'o deschidă, ci numai s'o aibă în
 mâinile lui, ca împărăteasa să nu o poată des-
 chide. Sta dar' cu ea în mână, se prefăcea, că
 își dă silința de a găsi tainica ei deschizătoare
 și aștepta, ca cerul să-i trimită vre-o scăpare,
 când zări pe roaba alergând spre stăpâna ei.

Cheu-tsing, scăpând din preajma vederii îm-
 păratesei, a alergat la împăratul, ca să-l întrebe,
 dacă nu are să-i dea vre-o poruncă pentru îm-
 părateasa. Astfel socotia dînsa să-l scape pe
 Cin-lin de scrutările împărătesei.

„Stăpână! — strigă ea acum găfâind, și de
 frică, și de osteneală, — poruncile îți sunt îm-
 plinite, și Maiestatea Sa Împăratul m'a învred-
 nicit a mă însărcina să-ți spun, că dorește ca
 neîntârziat să dai porunci pentru sîrbătorea zilei,
 în care i-s'a arătat adevărul, că Li-mei-jin l-a
 înșelat, când a spus, că i-a dăruit un moștenitor,
 căci ea nu poate să i-l arete.“

Împărăteasa se depărtă cuprinsă de bucurie,
 ear' învselitul Cin-lin resuflă ușor și scăpă cu
 cutia misterioasă. (Va urma.)

concernant les affaires de la Roumélie Orientale, telles qu'elles sont formulées ci dessous et consent à ce qu'elles soient immédiatement promulguées sous cette forme et mises en vigueur.

„1. Le Gouvernement Général de la Roumélie Orientale sera confié au Prince de Bulgarie conformément à l'article XVII du Traité de Berlin.

„2. Tant que l'administration de la Roumélie Orientale et celle de la Principauté de Bulgarie resteront entre les mains d'une seule et même personne, les villages musulmans du canton de Kirdjali ainsi que les villages musulmans sis dans la région du Rhodope et restés jusqu'ici en dehors de l'administration de la Roumélie Orientale, seront séparés de cette province et administrés directement par le Gouvernement Impérial, et ce, au lieu et place du droit de la Sublime Porte stipulé dans le premier alinéa de l'article XV du Traité de Berlin.

„La délimitation de ce canton et des villages en question sera faite par les soins d'une commission technique nommée par la Sublime Porte et le Prince de Bulgarie. Elle sera applicable sur le terrain et il y sera tenu naturellement compte des conditions stratégiques nécessaires, au mieux des intérêts du Gouvernement Impérial.

„3. En vue de assurer perpétuellement l'ordre et la tranquillité en Roumélie Orientale ainsi que la prospérité de tous les sujets de Sa Majesté Impériale le Sultan habitant cette province, une commission nommée par la Sublime Porte et par le Prince de Bulgarie sera chargée d'examiner le statut organique et de le modifier selon les exigences de la situation et les besoins locaux. Tous les intérêts du Trésor Impérial Ottoman seront également pris en considération.

„Cette commission achèvera dans un délai de quatre mois ses travaux qui devront être soumis à la sanction de la Conférence à Constantinople. Jusqu'à ce que ces modifications soient sanctionnées, le soin d'administrer la Province suivant les formes exigées par les circonstances actuelles sera confié à la sagesse et à la fidélité du Prince.

„4. Toutes les autres dispositions du Traité de Berlin relatives à la Principauté de Bulgarie et à la Roumélie Orientale sont et demeurent maintenues et exécutoires.

Les Puissances donneront aussi leur sanction formelle à cet acte dans une conférence, qui devra se réunir à Constantinople lorsqu'elles seront à même de sanctionner le statut révisé de la Roumélie Orientale.

Fait et signé à Constantinople le 5-ème jour du mois d'avril de l'an mil huit cent quatre-vingt six au Kiosque Impérial de Topkhane.

Signé:

Said. Server. Calice. Radowitz. Nétidow. William White. Galvagna. Gabriel Haustauv.

(Puterile sunt de acord cu aceea, ca se accepteze pentru viitor dispozițiile arangamentului cu privire la afacerile Rumeliei-orientale așa precum acele sunt în următoarele formulate, și se învoiesc totodată, ca acele să se promulgeze în această formă fără amânare și să intre în vigoare. 1. Guvernamentul general al Rumeliei-orientale se condece principelui Bulgariei conform articolului XVII al tratatului de Berlin. 2. Câtă vreme administrarea Rumeliei-orientale și a principelui Bulgariei va rămâne în mâinile uneia și aceleiași persoane, satele musulmane din cantonul Kirdjali, precum și satele musulmane, care zac în regiunea Rhodope și până acum au rămas afară de administrația Rumeliei-orientale, vor fi despărțite de această provincă și se vor administra direct decât guvernul imperial și anume în locul acelor drepturi ale sublimiei Porți, care au fost stipulate prin articolul XV al tratatului de Berlin. Limitarea acestui canton și a satorilor, de care se tractează, se va efectui prin o comisiune mixtă, care se va numi de sublima Poartă și de principele Bulgariei. Aceasta se va pute folosi pe teritor și se va ține cont de necesarele condiții strategice în favorul intereselor guvernului imperial. 3. Spre a asigura pe veci ordinea și liniștea în Rumelia-orientală, precum și fericirea tuturor supușilor Maiestății Sale Sultanului, care locuiesc în această provincă, se va însărcina o comisiune numită de sublima Poartă și de principele Bulgariei, ca să examineze statutul organic și să-l modifice conform recerintelor situațiunii și conform trebuințelor locale. Această comisiune își va termina lucrările în decursul unui timp de patru luni, și apoi se vor preda conferenței din Constantinopol spre sancționare. Până la sancționarea acestor modifițiuni administrația acestei provincie se va condece principelui. 4. Toate celelalte dispozițiuni ale tratatului de Berlin în ceea ce privește pe Bulgaria și Rumelia-orientală se mențin și rămân în valoare. Puterile își vor da la acest act și sancțiunea formală într-o conferență, care se va întruni la Constantinopol, decum acele vor fi în stare să sancționeze statutul revidiat. Dat și subscris în Constantinopol, la 5 Aprilie 1886 în Chioscul împărătesc dela Topchane. Urmează subscirierile.)

Se pare că cabinetul Gladstone o să se distrugă. Opozițiunea în contra planurilor d-lui Gladstone devine din ce în ce mai generală. „Times“, „Daily Telegraph“, „Standard“ și aproape toate jurnalele de dimineață își continuă nimicitarea critică. Chiar și „Daily News“ se îndoiesc acum, că proiectul va pute deveni lege în actuala sesiune. Agitațiunea publică în contra bilului d-lui Gladstone se va începe astăzi prin un mare meeting în „Her Majesty Theatre“ sub presidența lordului Cowper, care sub cabinetul Gladstone de mai ne-

inte a fost vice-rege în Irlanda. Prima rezoluțiune a acestui meeting se va proiecta din partea lui Martington și se va sprigini decâtă Salisbury și Ryland. A doua rezoluțiune va propune-o Goșev.

Convențiunea comercială cu România.

„Pester Lloyd“ scrie:

Comisiunea camerelor române, ce a fost exmisă pentru studierea preliminară a modificării tarifului autonom, și-a rezolvat lucrarea în un mod, care, e drept, a ușurat în mod esențial delăturarea conflictului vamal francezo-român, dar care în schimb se poate privi ca o nouă pedecă pentru rezolvarea cestiunii convenționale austro-ungaro-române. După-cum s'a anunțat deja pe cale telegrafică, e vorba de reducerea esențială a vămii pe articoli de lux importați în cea mai mare parte din Franța, ear' vămile pe articoli pentru masse, precum sunt articoli ce se împoartă din Austro-Ungaria au fost lăstate la înălțimea statorită de tariful autonom din vigoare dela 1 Iulie 1885 încoace, ba acele vămii au fost chiar urcate în casuri singuratic. Se înțelege, pentru motivarea acestei tratări neegale se va dice că articoli de lux și produsele industriei mai fine nu se pot de loc produce în România și că prin urmare o vamă urcată pe această marfă va păgubi numai pe consumatori, fără-ca din aceasta să aibă un avantajiu industria indigenă; că cu totul altcum stă afacerea cu astfel de obiecte de import care se produce deja în țeară sau există posibilitatea unei produțiuni indigene și prin urmare și motiv pentru introducerea tarifului protecționist. Dar' ori-cât de îndreptățită ar apăre la prima privire această declarare din partea comisiunii de tarif române, trebuia totuși să se iee în considerare și faptul, ca prin modificarea tarifului autonom trebuie să se creeze o basă acceptabilă nu numai pentru delăturarea conflictului cu Franța, provocat prin asprimea tarifului autonom din anul trecut, ci și pentru renoirea convențiunii comerciale cu monarhia habsburgică. Ca atare nu se poate însă numi tariful, care — fie din ori-ce motiv și sub ori-ce pretext — a redus vama pe articoli de lux ce vin din Franța atât de jos, încât acestia pot fi importați în favorul lor în România chiar și în concurență cu o marfă ce suportă o vamă înaltă, precând de altă parte articoli pentru masse cari se împoartă din Austro-Ungaria, cum e marfa textilă de calitate inferioară și mijlocie, marfa de piele, păpucăria, haine pentru domni, funăria, obiecte din industria de sticlă, lut, etc. a fost îngreuiată cu vămii atât de urcate, încât reducerea lor la o basă acceptabilă din partea Austro-Ungariei nu pare să se poată ușor ajunge. Firesce proiectul comisiunii trebuie să treacă prin cameră înainte de ce ar intra în vigoare. Dar' cu această ocaziune anevoiă se va pute schimba în acela în mod esențial și în urma acesteia diferență între pretensiunile tarifului autonom român și între tariful vamal declarat de acceptabil din partea Austro-Ungariei va fi atât de mare, încât delăturarea acestei diferențe, în timpul ce mai rămâne pentru renoirea convențiunii, va fi imposibilă. Deoarece-ce acum, după-cum de asemenea s'a anunțat pe cale telegrafică, guvernul român a declarat în mod formal ambasadei române din București, că dînsul urmând dorinței reprezentanței poporului nu poate pune în perspectivă o prelungire provisorică a duratei convențiunii, se va pute trage în Viena și Budapesta fără greutate o concluziune cu privire la desvoltarea viitoarelor rapoarte comerciale-politice față de regatul României. Împregiurarea că foile opoziționale române se exprimă favoritor pentru convențiune se poate privi cel mult ca un simptom nefavoritor, deoarece-ce opoziția de acolo de cu bună vreme tinde la contrarul de ceea-ce observă că intenționează guvernul și prin urmare și în cazul din cestiune numai pentru aceea scriu pentru renoirea convențiunii, fiindcă consideră ca imposibilă renoirea unei convențiunii cu Austro-Ungaria.

Proiectul de lege pentru gloate.

(Urmare și fine din n-ru 75.)

§ 4. Gloatele pot fi convocate în servit numai pentru cazul și durata unei amenințări războinice sau a unui războiu ce a erupt.

Convocarea gloatelor se întâmplă la mandatul împăratului, după ascultarea consiliului de miniștri, pe calea ministerului pentru apărarea țării, în același cuprins cum o cer interesele apărării țării. Întrebuințarea gloatelor convocate se face după măsura trebuinței prin comanda militară designată de împăratul conform organizațiunii hotărâte de împăratul. Disolvarea gloatelor se ordonează de împăratul.

§ 5. O întrebuințare excepțională a gloatelor cerută de împregiurări atară de cuprinsul

general al regatelor și țărilor reprezentate în Reichsrath are lipsă de imputernicire prin o lege imperială.

Nu mai în cas de pericol iminent se poate ordona o astfel de întrebuințare decâtă împăratul prelunge responsabilitatea guvernului și o ulterioară comunicare pentru luarea la cunoscință aprobătoare a Reichsrath-ului.

§ 6. Pe timpul unui războiu, în casuri extraordinare, atât dacă rezerva de întregire destinată pentru susținerea oastei active (a marinei de războiu) nu ajunge cât și eventual pentru întreținerea necesară a miliției teritoriale în stare legală de războiu, se poate convoca din prima chiamare a gloatelor pentru trebuința neapărată a războiului din regatele și țărele reprezentate în Reichsrath, dar' numai după măsura și pe timpul cât cere războiul.

Această convocare are să se înceapă, după categoriile și măsura hotărâtă, cu cea mai tineră clasă de etate. Persoanele obligate la gloate aparțin din ziua convocării până în ziua disolvării gloatelor prescripțiilor penale și disciplinare militare. Prin congedierea unui obligat la gloate se întrerup relațiunile militare ale aceleia pentru timpul respectiv.

§ 7. Bărbații de gloate și ofițerii lor poartă pe timpul întrebuințării lor un semn comun, ce se poate recunoaște din depărtare; ofițerii și subofițerii mai poartă semne de onoare și descliniere. Corpurile de miliție civilă și de pușcași organizate deja pe timp de pace cu aprobarea împărătească au dreptul de a-și păstra, cu rezervarea aprobării împărătesci, uniforma lor conform statutelor și armătura precum și organizația și comandantii și ofițerii.

§ 8. Privitor la salarisare și distincțiuni, la competența pentru transport, locaș, provăderea cu bani și naturalii, tratamentul în casuri de rănire și îmbolnăvire precum și îngrijirea inclusive a celor rămași în cas de moarte; au și la gloate valoare dispozițiile corespunzătoare ale armatei, respective ale miliției teritoriale.

§ 9. Protocoalele pentru gloate, în care sunt induse persoanele obligate la gloate după clasa de etate începând dela cele mai vechi le va purta și ține evident primăria comunală cu ajutorul purtătorilor de matriculă.

Pe timpul când gloatele nu sunt convocate, persoanele obligate la gloate nu se pot supune controalei nici îndatoririi de exercițiu.

§ 10. Cheltuielile gloatelor convocate se vor acoperi din budgetul ministerului comun de războiu.

§ 11. Prin această lege se scot din vigoare acele dispozițiuni ale legii militare, ce stau în contradicere cu legea pentru gloate.

§ 12. Această lege intră în vigoare îndată după publicarea ei; cu executarea e însărcinat ministrul armatei teritoriale.

Correspondență particulară

a „Tribunei“.

Blaj, 13 Aprilie n. 1886.

În numărul 70 al „Tribunei“, un corespondent particular de aici cu datul 2 Aprilie a. c. în de ale mâncării și-a luat voie să descrie și el starea rului în seminarul teologic de aici adăugând, că el acum nu se extinde mai departe, ci numai la starea prezentă.

În numărul 286 al „Tribunei“ din anul trecut earăși cu numărul de 2 Dec. n. un alt corespondent dacă nu este el tot cel de acum *uti res docet*, asemenea a descris starea rului, și corespondentul din 2 Aprilie în infinita-i bunătate ne spune, că acela a fost un dreptcredincios!

La corespondența din 2 Dec. a. tr. eu am tăcut, parte pentru-că acel corespondent a țis, că el vorbește despre un rău vechiu din trecut; parte pentru-că el ocupându-se cu afacerea vîptului seminarial însuși s'a cores întrebuințând cuvintele: poate că greșim și ni se pare că nu e în toată ordinea; parte pentru-că am eugetat că zelul corespondent în această afacere va recurge la ordinariat, după-ce însuși a declarat, că calea districției e cam nepractică; parte pentru-că am observat, că bărbații competenți din loc, cari cunosc mai de aproape starea acestui seminar nu s'au surprins prin corespondența din cestiune.

Dar' acum, vădend că corespondentul mai nou s'a transformat în mai rău, în mai audace, vădend că el acum se restrînge numai la starea prezentă, vădend că audacia acestui corespondent a pus în uimire pe bărbații binesimțitori din loc și pe unii i-au și mișcat numai decât, — sunt necesitat să rump și eu *tandem aliquando* silențul, și să învîrtesc și eu armele mele în contra săgeților violente îndreptate în prima linie asupra mea.

Pentru aceea îmi permit a recerca cu tot respectul pe onor. redacțiune a „Tribunei“, să binevoască a da oștiu în coloanele celui prețuit diar acestei legitime apărări. Deodată rog pe onor. redacțiune să fie cu indulgență și să excuze cu îndurare expresiunile polemice mai aspre considerându-le ca provenite din o justă indignațiune a inimei față de falsele, nedreptele și cutezătoarele informațiuni ale corespondenților.

Dle redactor! Să crezi că în timpul nostru defăimarea omului a devenit un rău celebru, să crezi că acest vîptu soț nedespărțit al maliției, urei și invidiei, astăzi ferbe în mulți; dovadă e că acest abominabil păcat s'a încuibat și în inima unui dreptcredincios, dacă este adevărat, că dreptcredincios a fost acela, care a scris în contra acestui institut clerical.

Attribue-și de mine corespondenții din cestiune nume cât de cuvioase, ascundă-se de mine după stele, sau sub ori-ce literă a alfabetului, pitule-se cu corpul în tufe și blateraze cu limba prin lume, căci ei pentru totdeauna rămân nise defaimatori profani, mai răi ca câinii, cari mușcă pe ascuns, mai perversi decât furii de bunri temporale.

Mai fost-au defaimatori și în alte timpuri și la alte popoare, dar' ai noștri hulitori, precum voiu arăta eu mai la vale, i-au întrecut pe toți aceia în audacie, în minciună și în nerușinare.

Correspondentul din 2 Decemvrie an. tr., sau mai clar țis corespondentul din postul Crăciunului afirmă, că vîptul și îmbrăcăminte alumunilor din acest seminar odinioară erau mai bune, veți bine, că el îndreaptă acest atac în contra mea cu scop invederat de a mă discredită în ceea-ce are omul mai prețios; dar' necuratul scop nu și l'a ajuns, căci eu sunt în pozițiune de a pute vedei ori-când și ori-unde, că asertul lui e injurios față de mine, nefondat și malițios. Cu date positive pot documenta, cumcă vîptul teologilor din acest seminar în anii din urmă s'a ameliorat în mod însemnat, și nici profesorii de acum doi sau trei ani nu aveau vîptul, ce se dă teologilor noștri. Cu date sigure și demne de toată credință pot adeveri, că teologii din acest institut, nici odată nu au fost provăduți cu vestminte clericale mai bune și mai frumoase, ca în present.

Încât e pentru bucătarul de care vorbește corespondentul din 2 Decemvrie a. tr., trebuie să observ, că sunt aproape trei ani decând acel bucătar s'a dimis din servitiu, și nu ai crede, că pe mine dimiterea aceluia m'a costat unele greutăți parte că era Român cu familie numărătoasă aici în loc, parte că el servia de timp îndelungat în seminar, și era cu inimă bună față de miserii studenți, parte că avea patroni și astăzi încă are și în clerul din loc, și poate că aceia cu influența de care se bucură, earăși vor să-l readucă. În locul celui bucătar prea bine cunoscut, eu am condus cu plată mai mare o bucătăreasă, care aici în loc e recunoscută de cea mai harnică și mai expertă în arta culinei. Așadar' cum poate vorbi corespondentul din 2 Decemvrie a. tr., despre purtarea volnicească și obraznică a bucătarului cestionat, când el pe acel timp nu era bucătar în acest seminar, ci în alt institut. Se vede, domnule redactor, că și în acest respect ai fost rău informat.

Încât e pentru calitatea bucatelor, declar fără șfială, că bucate precum: pâne, carne, legumi etc. nicăiri în acest opid nu vei afla mai bune ca tocmai în acest institut. Asemenea mă declar și cu privire la pregătirea bucatelor, și cine s'ar îndoi, vină și vadă, pentru-că culina seminarului — această culină binefacătoare, care astăzi singură stîmpără foamea unui număr de 60—70 studenți miseri — toată ziua până târziu noaptea stă deschisă.

Cu inimă sinceră și suflet liniștit spun aici, că în acest seminar atât într-o privință cât și în cealaltă s'au făcut ameliorări vădute, cari nu se pot trage la îndoală, și despre cari mai bine pot adeveri toți cei-ce au cunoscut acest seminar și în trecut. Eacă pentru-ce am țis, că audacia corespondenților din cestiune a pus în uimire pe toți bărbații bine cunosători din loc. Ear' pornirea reutăcioasă a corespondenților, cari se par a fi sumuțați, m'a umplut de o adâncă indignațiune, când am vădut anunțându-se prin acest stimat organ, că aceia, pentru cari am suferit și asudat mai bine de 6 ani, nu sunt mulțumiți. În loc de mulțumită nemulțumire! O tempora! O mores!

Între alte împregiurări legile modestiei nu mi-ar fi conces, dar' acum sunt necesitat, să mă folosesc de ameliorările făcute în seminar prin stăruința mea, ca de nise clipee în contra atacului astut.

Correspondenții din cestiune atât unul cât și celalalt anunță, „că în seminar este nemulțumire“, și în infinita lor simplitate, ca să nu țic violenție, adaugă: „că nu-i tip de a se pute

afla, și că Excelența Sa nu poate pătrunde în internul fiecărui alumn.

Dar' te rog, cine poate pătrunde în internul omului? Cine poate scie arcanile inimilor? și totuși infamii corespondenții susțin în public un ce, ce înșiră recunoașterea că nu se poate vedea, că nu se poate dovedi. Să nu scie ei atâta că: „De internis non iudicat praetor”.

Veți până la ce grad poate decădea omul fără conștiință, omul fără religie. Pentru aceea drept are sf. Ieronim, când dice: „Absque religione omnis homo pecus est”.

Mai departe dăc corespondenții, că teologii nostri „nu cutoază să-și spună Excelenței Sale cugetele lor, căci s'ar teme de superiori”.

E mult detragător pentru o corporațiune de 65 teologi, toți feciori în etate, toți tineri cu talente, dintre cari mulți s'ar pute feri și pe alte cariere, — e detragător în grad suprem, când cineva cutoază să le dăcă în public, că sânt timiști, că sânt fricoși. Dacă ei sufer ca cineva în public să-și declare de atari, e treaba lor.

Producă corespondenții, dacă pot, un singur cas de neîndreptățire ori asuprire a teologilor prin superiori, de nu se va lua de neîndreptățire aceea, că superiori conform strînsei lor chemări, pretind ca fiecare alumn să se îndrepte întru toate după regulile și instituțiunile institutului.

Apoi rogu-te, cum pot să dăcă corespondenții, că Excelența Sa nu-i bine informat, când Excelența Sa în toate Duminecile și sârbătorile, și în alte timpuri ispitesce, cearcă și gustă mâncările teologilor nostri, când Excelența Sa în toate zilele vede îmbrăcăminte clericală a teologilor?

Dar' nu stă nici aceea, ce dăcă corespondenții, că adevăc teologii nostri s'ar teme a-și descoperi nemulțumirea; pentru-că ei își pot revela Excelenței Sale cugetele lor în secret sau între patru ochi în multe moduri imediate și anume în toate Duminecile și sârbătorile anului scolastic, în cari fiecare teolog, care este la rîndul predicărei, singur singurel se presentă înaintea Excelenței Sale spre a-l invita la predică; când într-o cauză ori alta rezervată Excelenței Sale, teologul nostru se presentă earăși singur singurel spre a cere și căpăta facultate de a se pute depărta din loc; când un teolog ori altul de bunăvoie abdice carierei teologice sau când teologul nostru absolvează cursul prescriș și ese de sub terorismul superiorilor, precum și când unul ori altul anumit este chemat la curte pentru vre-un serviciu ori altă afacere.

Afară de acestea, mai au teologii nostri și alte ocașuni favoritoare pentru de a-și pute descoperi Excelenței Sale cugetele lor și în mod mediat: căți dintre ei, te rog, nu stau în relațiuni de consângeritate, afinitate ori familiaritate cu bărbați de ai nostri atât din loc cât și dinafară, cari sânt mai mari decât superiori acestui seminar, și cari se bucură înaintea Excelenței Sale de toată încrederea.

Toate acestea le-am depus aici, ca să se vadă, că scopul necurat al corespondenților desnumiți este numai și numai, ca să seducă pe mai marii nostri, pe care îi cugetă ușor de sedus, ca să arăt, că scopul lor infernal este numai și numai ca prin minciună să surpe pre cel nevinovat. Dar' eată: vespe, unde-i acul teu! șierpe, unde-s dinții tei!

Ci se mergem mai departe. Corespondentul din 2 Aprilie a. c. dice: că tinerii cu mâncările de dulce sânt mulțumiți afară de Mercuria și Vineria, și că vîptul (în post) e atât de rău, încât omul creștin cu inima bună, trebuie să compătimească tinerii nostri vîgîndu-și cu o față atât de palidă, încât cugeti că au eșit din pămînt.

Acum sciu ce vrea corespondentul sau mai bine dăc creștinul cu inima bună, și cred că nu-i de lipsă să spun și eu. Atăta totuși voui să observ, că corespondentul acesta se aseamănă mutului, care aleargă în giurul blidului cu păsă ferbinte, din care ar mânca, dar' se teme că-l va frige, se aseamănă și Ovreului din pustie, care împreună cu ceilalți ai sei, a postit...

În tot cazul corespondentul acesta se vede a fi unul din acei liberali moderni, înaintea cărora preceptele bisericești mai prețioase decât aurul nu plătesc nimica, — unul din aceia, înaintea cărora pantecele valorează mai mult decât toată disciplina sacră a bisericești.

Dacă corespondentul este un bun creștin, de ce nu cere reforme și dispozițiuni în cauze mai înalte bisericești, reforme referitoare la științele teologice sublime ori de mai multe categorii, dispozițiuni referitoare la conservarea și promovarea disciplinei eclesiastice, dispozițiuni cu privire la înțroducere exhortărilor spirituale cuotidiane, dispozițiuni referitoare la înțroducere mărturisirii și cuminecării mai dese a teologilor,

și la altele, și la altele nenumărate. Prin de acestea creștinul bun ar pute conta la mai vigoși păstori.

Dar' să scrie alții despre reforme înalte, căci scopul meu este numai și numai, ca să mă apăr în afacerea trivială a mâncărilor, și ca să arăt, că creștinul bun, nu declară de rele bucatele de post, ci de salutare, că creștinul bun nu ride, nu bațjocuresce pre cei-ce cu frică postesc, că creștinul bun nu compătimește pe cei-ce sânt paliști în sfintele posturi, ci dincontră lui îi este fală, el se mîngăie și se bucură cu inima, că se gădesc atari flori ceresi și în timpul present al carnalismului.

Dr. Ioan Rațiu,
canonic și rector seminarial.
(Va urma.)

Cronică.

Mostenitorului de Tron i-s-a pregătit la înțrarea Sa în Mostar, capitala Hertegovinei, o primire strălucită. Poporul fără deosebire de clasă și confesiune l-a salutat cu mare entusiasm.

„Romania irredenta.” Procuratura de stat reg. din Budapesta a predat în zilele aceste procuraturii supreme reg. propunerea sa în afacerea placatelor revoluționare, care s'au răspândit în Ungaria prin „Romania irredenta”. În opt cercuri judecătorești s'au făcut investigațiile recerute trimițându-se actele la tribunalul reg. din Budapesta, ca singurei judecătorești competente în crime de înaltă tradare, precum și tribunalului din M. Oșorheiu. Vice-procurorul din Budapesta Dr. Kramolinyi, căruia i-s-a fost concedat această afacere, și-a basat propunerea sa pe § 131 al cod. pen., în urma căruia culpabilii de înaltă tradare după § 127 al cod. pen. au să fie pedepsiți cu arest de 5 ani, eventual dela 1—10 ani. Deoarece însă autorul tipăriturilor incriminate nu s'a putut erua aici în țeară și nici responsabilitatea succesivă provădută în lege nu se poate aplica în cazul de față, deoarece respectivii, la care s'au aflat asemenea placate, au declarat, că ei nu cunosc isvorul, de unde vin aceste și nici n'au exerciat nici o ingerență ca să li se trimiță placatele, ear' contrarul acesteia nuli s'a putut dovedi: procuratura reg. deci propune sistarea procedurii mai departe cu acea rezervă, ca după hotărîrea definitivă în această afacere să se prezente o propunere în înțelesul §-lui 62 al cod. pen. cu privire la nimicirea pe calea unei sentențe a tuturor exemplarelor tipărituri incriminate. În fine procuratura declară de competent pe tribunalul reg. din Budapesta și în privința cercetărilor, ce decurg la tribunalul din M. Oșorheiu.

Tarifal autonom român. „Pol. Corr.” primesc din Bucuresci următoarea comunicare: Proiectul presentat decătră comisiunea tarifală în privința schimbării tarifului autonom din anul trecut împarte toți articoli în trei grupuri, dintre care cel dintăiu conține astfel de mărfuri, care nu se produc de loc în România, până-ce celelalte două grupuri conțin pe toți acei articoli, cari sau se pot produce în România, sau se produc deja. La măsurarea vămii deci pe mărfurile grupului prim s'au pus vămii foarte mici, ear' pe mărfurile de clasa a doua vămii foarte mari și în sfîrșit articoli de clasa a treia s'au taxat cu vămii colosale. Această metodă se pare a fi foarte favorabilă pentru importul francez, care consistă aproape numai din articoli de lux, ear' pentru importul austro-ungar e pe cât se poate de desavantajoasă.

Reuniunea română de cântări din Sibiu anunță pe mîne în 15 l. c. n. reprezentarea operei „O noapte în Granada” de C. Kreutzer. Concursul cunoscutului baritonist din Caransebeș N. Popovici și renumele, de care se bucură această reuniune, ne dispensează de a mai face ori-ce reclamă. Logile și stalurile sânt deja toate ocupate.

Biletele se pot procura în librăria lui A. Schmieldecke. Prețul locurilor: Logea rangul I 4 fl., logea parterre 3 fl. 50 cr., logea rangul II 3 fl., un stal 80 cr., un loc numerisat în parterre 60 cr., un loc în parterre 50 cr., înțrarea în parterre 40 cr., galerie 30 cr.

Un diar rusesc la Viena. Se anunță, că în curînd va apăre în Viena un diar rusesc. Diarul va apăre în fiecare săptămână; va ave mai multe coloane în limba germană. Scopul acestui diar, care se va numi „Russische Zeitung”, va fi de a înțreține relațiuni politice și comerciale între Austro-Ungaria și imperul rusesc.

Foc. În Basna lîngă Mediaș a fost la 10 l. c. un foc mare, care a prefăcut în cerușă preste 150 de măriști de ale Românilor și Sașilor. Paguba e enormă. Dintre economii arși numai o parte au fost asigurați.

Prelungirea sesiunii corpurilor legiuitoare ale României. Causa prelungerii sesiunii corpurilor legiuitoare, scrie „Românul”, ni se asigură că este dorința ce are guvernul de a se vota tariful autonom. Ministerul dorește ca tratările pentru reînnoirea convențiunii cu Austro-Ungaria să se facă pe baza acestui tarif.

Conferențe militare în Bucuresci. Astă seară — scrie „Telegraphul” de Sâmbătă, —

M. S. Regele va asista la conferența dlui Tamara privitoare la „Subsistenții”, care se va ține la cercul militar.

Crucea și movila lui Ferenț. Cetim în „Liberalul”: O urmă istorică de mare preț din vremea lui Mihail Racoviță V. V. ne-a rămas în apropierea barierei Nicolina. De o parte a drumului ce trece preste podul păraului Nicolina este o movilă, de alta — o cruce, pe care e săpată o lungă inscripțiune. Amîndouă, astăzi sânt cunoscute sub numele de „Cerdacul lui Ferenț”.

Cronicele și toate documentele ce s'au găsit, dintre care de o importanță capitală sânt acele publicate de dl St. Emilian în „Convorbiri literare”, precum și tradițiunea ce s'a păstrat încă, dăc că în acel loc a fost o bătae între Nemți și între Moldoveni ajutați de Tatarii ce erau în serviciul lui Mihail Racoviță V. V. Această ciocnire a avut loc cu ocașia rășboiului dintre Turci și Nemți la 1718, — și ori cât de mici și de neînsemnate ar fi rămășițele ce mai sânt despre această ciocnire, pentru noi ele trebuie să aibă o importanță colosală, deoarece este încă unul dintre semnele trecutului, venerate de ori-ce Român adevărat.

Cu cât timpul a îngrămădit mai mult mușchii asupra lor, cu atât trebuie să ne fie mai scumpe, — și cu cât rugina s'a așternut mai groasă peste ele, cu atăta trebuie să ne fie mai prețioase. Datori sîntem deci să le dăm toată îngrijirea, — căci noi, care sîntem ținuți a înțelegi valoarea lor, datori sîntem a le trece altor generațiuni cât mai întregi, cât mai neatinse.

Movila lui Ferenț (numită astfel după numele căpitanului austriac Franțoj sau Ferenț, care a fost înmormîntat acolo, după-ce a murit cu ai sei în bătaia, ce a avut cu Moldovenii și Tatarii) a început a se prăbuși în partea despre Răsărit și osemintele celor îngropați acolo au început a eși la suprafață. Bucăți de craniuri, coaste, omoplate și alte oseminte sînt expuse a fi împrăsciate.

Ar fi o datorie creștinească din partea comunei, ca să iee dispozițiuni pentru reîngroparea resturilor celor morți acolo, pentru care străbunii nostri au avut îngrijirea de a le înmormînta și a le ridica crucea, ce există încă, după mai bine de un secol și jumătate. Ar fi apoi în interesul istoriei și științei a se face cu această ocașie o secțiune în această movilă, din care probabil s'ar pute scoate prețioase lucruri.

Academia română. Se scie că dl T. Maiorescu propuse în Academie, ca să nu se mai împartă premiile Academiei între membrii ei activi. Această propunere n'a putut trece, căci au votat pentru ea numai d-nii Maiorescu, Ionescu, Poni, Negruzzi, Melchisedek, Teclu, Babeș, Barițiu. În contra ei au fost d-nii Sturdza, I. Ghica, Aurelian, Hășdeu, Chintescu, Maniu, Caragial, Stefanescu, Fălcioanu, Bacaloglu, Chițu, Brânză.

Și până acum, spune „România liberă”, n'au beneficiat de premiile Academiei decăt numai doi străini.

O dispoziție privitoare la preoțiimea din România. Cetim în „Telegraphul”: I. P. S. S. Metropolitul primat a luat laudabila dispozițiune, ca preoții nostri, să nu mai meargă pe jos la înmormîntări. Această măsură ridică prestigiul clerului și merită toată lauda. Ea este o măsură și igienică, mai ales când e vorba de vremurile friguroase, ploioase sau noroioase.

Atentat de dinamită în contra Țarului. Din Berlin se împărtășesc, că la 12 Aprilie s'a înțemplat la Novotcherkosk o încercare de atentat în contra Țarului. Poliția a descoperit într-o fîntână o cuantitate mare de dinamită și mai multe boambe. Proprietarul acelora, fiul unui oficer de Casaci, a fost arestat.

Convocare.

Domnii învătători: Alexandru Sava din Bucium-Cerbu, Aron Cioran din Abrud, Solomon Coroiu din Abrud-Sat, Ioan Lup din Bucium-Poieni, — în calitate de membri ai comitetului dela despărțământul reuniunii învătătorești din tractul protopresbiterial al Abrudului, — sînt rugați a se înțtruni în ședință la 6/18 Aprilie a. c. dimineața la 9 oare în școala confesională română ortodoxă din Abrud-Sat.

Obiectele:

- a) Statorirea în detal a materiilor, ce vor fi a se pertracta în adunarea generală a despărțământului, conform însărcinării primite dela comitetul central;
- b) Hotărîrea timpului și locului ținerii adunării generale;
- c) Curenții.

Nu ne îndoim, că d-nii membri ai acestui comitet, ca totdeauna, vor ține a se presenta cu promptitudine spre a pune la cale afacerile reuniunii.

Unul fiecare cetind diare, altă convocare nu trimitem.

Dela presidiul despărțământului reuniunii învătătorești din tractul protopresbiterial român ort. al Abrudului, 30 Martie v. 1886.

Gr. Sima al lui Ión,
president.

Varietăți.

(Un atelier de falsificatori de monedă.)

Cetim în diarul „Die Post”: Acum câteva zile s'a arestat la Berlin o jună fată, care punea în circulațiune taleri falși. Ea a declarat, că primise acești taleri dela unchiul seu, un anume Uhde, lăcătuș. Făcîndu-se o perchișițiune la domiciliul acestui lucrător, s'a descoperit un atelier întreg de falsificatori de monedă.

Unde un bătrîn de 84 ani, care se bucura de cea mai bună reputațiune în cartierul seu, a mărturisit, că fabrică de mai mulți ani taleri saxoni falși cu cuslesimul 1839 și că a pus în circulațiune preste trei sute. Acești taleri sînt foarte bine imitați, și nu se deosebesc de talerii adevărați decăt numai că sînt puțin mai întunecoși și mai aspri la pipăit.

(O moartă viuă.)

„Curierul Botoșanilor” ne enarează următorul cas curios: „Multe casuri s'au enarat ca cineva să fie recunoscut ca mort și el totuși să trăiască; dar' și casul înțemplat în județul nostru, la începutul aceste luni, nu presentă un interes mai mic și deci merită a fi înregistrat. Soția unui vier din Dolina are nenorocirea ca mai toate nascerile sale să fie anormale. Anul acesta după trei zile de chinuri și grele suferinți, chiâmînd la patul ei doi doctori, acestia întrebuițînd toată arta lor ajung a constata imposibilitatea nascerii cum și a extragerii fătului din pantecele mamei. Întrebați de primarul comunei, după invitarea căruia veniseră, doctorii declară, că până mîne dimineață femeia va fi moartă, căci copilul cădînd orisontal, eșirea îi este absolut oprită. Primarul, lesne creșător în declarațiunea oamenilor de știință, face cunoscut procurorului tribunalului, că soția vierului a murit din cauza imposibilității de a pute nasce; și a luat dispozițiuni de a fi înmormîntată, dar' va adesta dacă reprezentantul legal al minorilor va crede necesar de a interveni spre a supune unei operațiuni pe muma de a scoate în lume pe copil. Toate actele au fost adresate în consecuență și nenorocita femeie a fost considerată ca trecută dintre vii cătră cei morți. În acest timp, muma abandonată de bărbații de artă, a fost lăsată în voia înțemplării. Natura a intervenit cu forțele, de care dispune și prin mijloacele ei, în secretul cărora încă n'au pătruns specialistii nostri, a făcut ca muma să nască un copil mort, dar' ea să se bucare de o deplină sănătate. Astăzi această femeie trăesce, dar' actele oficiale constată moartea ei. Bărbatul ce ar voi pe viitor să evite desagramele unor nasceri ce se repetă pe fiecare an și îi cauzează mari cheltuieli, ni se spune, că medită a contracta o nouă căsătorie. Primarul ca oficiar al stării civile nu se poate opune înțrucăt prima soție e recunoscută oficial ca moartă; bărbatul nu se poate teme de o acțiune în bigamie ce i-s'ar pute intenta, înțrucăt nu i-se poate imputa că ar trăi cu două femei. Eacă, dar' că precum nascerile acestei femei sînt anormale, astfel și pozițiunea ei în sat a devenit anormală. Deși trăesce, actele oficiale o recunoașc de moartă; viuă, legălminte a înțetat de a trăi, ea a trecut între cei morți.”

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI”.

Budapesta, 14 Aprilie n. Casa deputaților. Istoczy motivează proiectul privitor la bursă. Ministrul Szapáry declară, că proiectul nu e decăt un extras din legea germană de același soi cu deosebirea că tocmai partea esențială privitoare la ușorări a fost lăsată afară. Vorbitoarul recunoașc îndreptățirea contribuției pe afacerile de bursă, dar' forma propusă de Istoczy nu se poate executa în praxă. Deoarece-ce cestiunea cere clarificare foarte detaliată, ministrul propune trimiterea proiectului la secțiunea financiară a comisiunii pentru economia poporală. Se enunță conclud în acest înțeles. Proiectul pentru legea disciplinară a fost primit ca basă pentru desbaterea specială.

Berlin, 14 Aprilie n. Casa de sus a primit proiectul de lege bisericesc dimpreună cu propunerile lui Kopp.

Haaga, 14 Aprilie n. Cabinetul a demisionat.

Paris, 14 Aprilie n. Camera a respins votul de blam propus de dreapta pentru închiderea bisericești din Lacombe, a aprobat ținuta guvernului și a primit cu 340 contra 187 voturi trecerea la ordinea zilei.

Londra, 14 Aprilie n. Casa de jos a primit bilul Home-rule în prima cetire fără votare; a doua cetire se va face la 6 Maiu.

Director: **Ioan Slavici.**

Redactor responsabil: **Cornel Pop Păcurar.**

Editura și tiparul Institutului tipografic, societate pe acții în Sibiiu, sub responsabilitatea lui **Michail Gerula**.